

k politickému směru »Svazem trafikantů a skladníků tabáku« zastávanému. Není tím tvrzeno nic nečestného a nemravného a vůbec nic, co by mohlo soukromého žalobce snížit v obecném mínění. Nejde tu proto o objektivní skutkovou podstatu pomluvy podle § 2 zák. o ochraně cti. V pouhém ironickém čili satirickém zahrocení uvedené stati nelze však spatřovati ani vydávání v posměch ve smyslu § 1 cit. zák.; ironie a satira je ve smyslu ustálené judikatury naopak trestná jen tehda, když se dotýká osobní hodnoty a mravní kvality napadeného a když projev podle své formy nebo svého obsahu nabývá takové zesměšňující povahy, že se tím snižuje úcta a vážnost napadeného (viz rozh. č. 4027, 4215, 4489 Sb. n. s. a j.). O tom nemůže býti v souzeném případě řeči.

Z téhož důvodu nenaplňuje skutkovou podstatu urážky ani místo stíhaného článku, v němž je soukromý žalobce N. označen jako »dřívější hokynář od B-ova paláce«; ani tu nejde o útok, který se dotýká osobní hodnoty a mravní kvality žalobce a ohrožuje ho v očích jeho spoluobčanů na předpokladech úcty a vážnosti, na něž má nárok podle své osobnosti, svých vlastností a svého smýšlení (rozh. č. 3763, 3785, 4215, 5585 Sb. n. s. a j.).

Zmateční stížnosti bylo proto v uvedeném rozsahu vyhověti, napadený rozsudek v tomto rozsahu zrušiti jako zmatečný a obžalovaného podle § 259, č. 2 tr. ř. obžaloby částečně zprostiti (§ 288, odst. 2, č. 3 tr. ř.). — — —

Pokud byl návrh podle § 12 zák. o ochraně cti zamítnut v příčině časopisu »Y.«, poukazuje se na ustanovení § 290, odst. 2 tr. ř., které, byť i nejde o trest, platí tu obdobně.

Čís. 6050.

Pro otázku, zda pachatel náleží mezi osoby uvedené v § 176 II b) tr. zák., nezáleží na tom, jakého titulu pachatel užívá, neb jaký titul mu zaměstnavatel propůjčil, nýbrž jediné na tom, jakého druhu práce ve své službě koná, a zda jejich výkon předpokládá určité vyšší předběžné vzdělání čili nic.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1937, Zm I 837/37.)

Srov. rozh. č. 2195 víd. sb., č. 1689, 2870 Sb. n. s. tr.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II b) tr. z.; podle § 290 tr. ř. však zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným zločinem krádeže podle §§ 171, 176 II b) tr. z., a v důsledku toho též ve výroku o trestu a výrocích s tím souvisících a vrátil věc témuž soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí.

Z d ů v o d ů.

Podle § 290 tr. ř. bylo přihlédnouti k tomu, že právní stanovisko nalézacího soudu není správné, resp. není opodstatněno náležitým skutkovým zjištěním v otázce kvalifikace zločinu podle § 176 II b) tr. z. Rozsudek uznává obžalovaného vinným »jako hospodářského správce«, aniž blíže vymezuje postavení obžalovaného ve službě u zaměstnavatele, k jehož škodě byl trestný čin spáchán. Jak bylo nejvyšším soudem vyloženo v rozhodnutí č. 1689 Sb. n. s., na které se poukazuje, nevztahují se ustanovení § 176 II b) a c) tr. z. na zaměstnance, jejichž služební úkony, jsouce převahou rázu intelektuálního, předpokládají vyšší průpravu a předběžné vzdělání. V podnicích hospodářských jsou takovými osobami hospodářští úředníci, tedy i hospodářský správce.

Napadený rozsudek nezjišťuje, zda obžalovaný, kterého označuje jako hospodářského správce, měl vzhledem ke svému předběžnému vzdělání (vyšší hospodářská škola, jiné školy) a vzhledem ke způsobu svého zaměstnání (vyšší služby v hospodářství nebo jen úkony povahy spíše fyzické a mechanické) postavení hospodářského úředníka nebo postavení nižší (šafáře nebo pod.) s pouhým titulem hospodářského správce. V tomto směru nutno řízení doplniti potřebným skutkovým zjištěním, při čemž se zdůrazňuje, že nezáleží na tom, jakého titulu zaměstnanec užívá, ani jaký titul mu propůjčil jeho zaměstnavatel, nýbrž jediné na tom, jaké práce zaměstnanec ve své službě skutečně vykonává a zda jejich výkon předpokládá určité vyšší předběžné vzdělání.

Ježto není bezpečně zjištěn skutkový základ správného použití § 176 II b) tr. z., resp. bylo nesprávně použito zákona v otázce kvalifikace trestného činu jako zločinu (§ 281, č. 9 a) tr. ř.), byl napadený rozsudek podle § 290 tr. ř. zrušen a nalézacímu soudu uloženo, aby v naznačeném směru řízení doplnil a znovu rozhodl.

Čís. 6051.

K § 183 tr. zák.

Peníze, které poukázal dlužník věřiteli na zbytek tržové ceny, na který mu dříve vydal směnky, poté, kdy mu věřitel oznámil, že tyto směnky, domicilované u věřitelova peněžního ústavu, indosoval dále, jsou věřiteli svěřeny za tím účelem, aby jich použil k zaplacení smének.

S hlediska trestněprávního stačí, že peníze zůstaly hospodářským vlastnictvím svěřitelovým, byť i příjemce nabyt na penězích in specie vlastnického práva smísením.

»Přivlastnění si« generické věci není protiprávní jen tehdy, měl-li pachatel stejnorodou a rovnocennou náhradu po ruce již v době své-mocné dispozice se svěřenou věcí, takže byl a je kdykoli s to, aby splnil svěřitelův příkaz.